Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35521
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

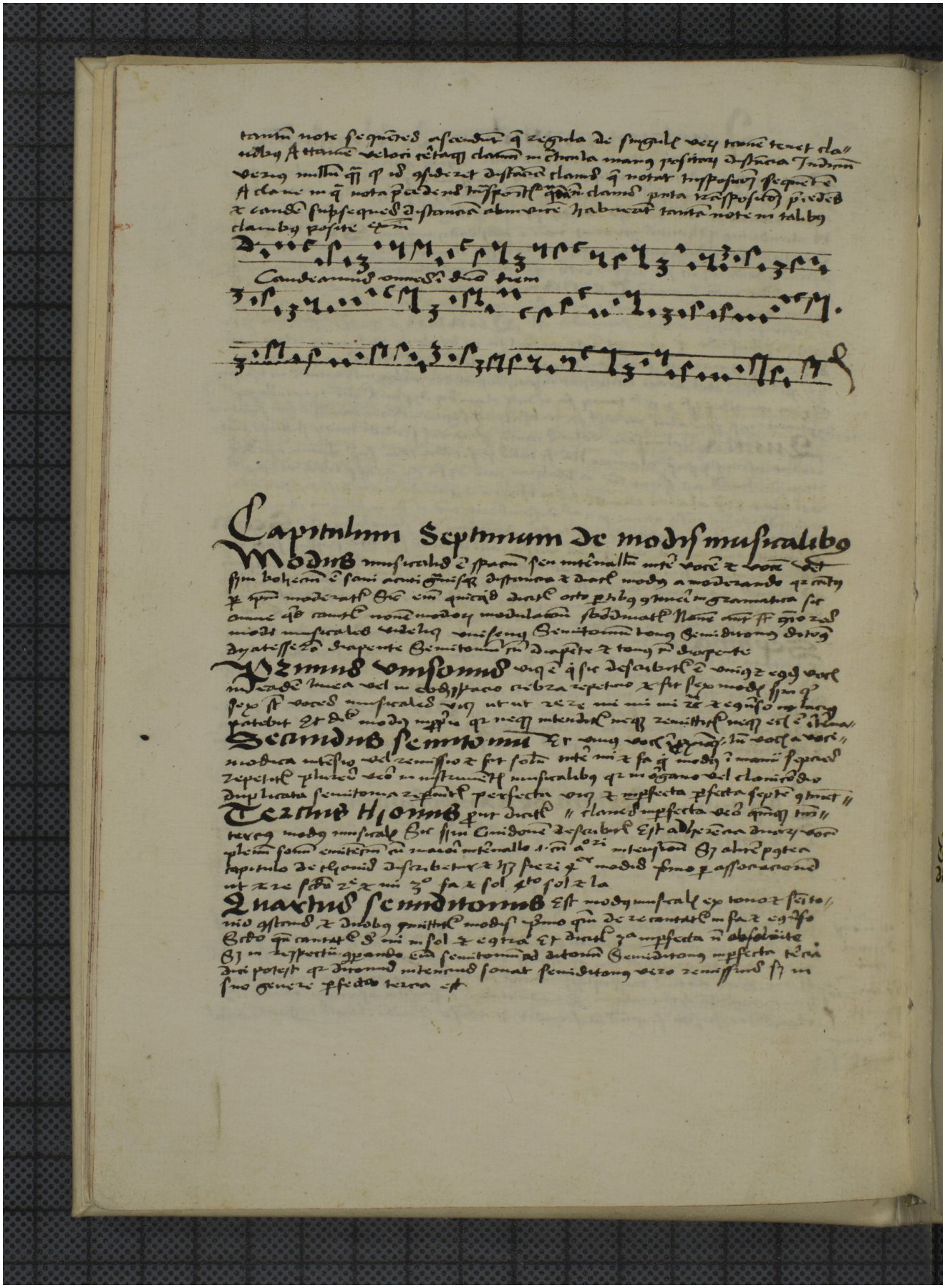

Capitulum Septimum de modis musicalibus

Modus musicalis est spacium seu intervallum inter vocem et vocem secundum Boecium est soni cum quadam distincta et certa modulatione a moderando quia ut dicit et sicut moderatus Boecius enim quidam dicit esse potest quia quemadmodum in grammatica sic omne quod canitur non modo modulatione subdunatur sunt et quinque modi musicales videlicet unisonus semitonium tonus semiditonus ditonus dyatessaron dyapente semitonium cum dyapente tonus cum dyapente

Primus unisonus est qui sic describitur est unus et eadem nota vel in eodem tenore vel tempore et fit semper modus sum quia semper est vocis musicalis unus ut ut re re mi mi mi re et eadem ratione tunc patebit et dicitur modus unisonus quia non intendit nisi semitonium vel est idem

Secundus semitonium et tunc vocatur semitonium tunc vocatur a voce modica intensio vel remissio et fit sotto inter mi et fa quia modus in manu semper repetitur plurium sed in instrumentis musicalibus quia in organo vel clavicordio duplicata semitonia et quidem perfecta unus et imperfecta efficiatur septem quinque

Tertius tonus qui dicitur clamor imperfecta sed quinque tonus tertius modus musicalis sic seu Guidonis describitur est ad perfectum duarum vocum plenum sonum emittens cum maximo intervallo 1 cum 2 intervallum et alium pgtem capitulo de tonis describitur et ipsi frezi quia modus primus et assonantiam ut re re sed re re mi re fa re sol re la

Quartus semiditonus est modus musicalis ex tonus et semitonium constitutus et duobus constitutus modus primus qui de re canitur in fa et ex fa sed re quia canitur et mi in sol et ex re et dicitur ita imperfecta in absolute et in respectu quando cum semitonium ad ditonum semiditonus imperfectus tertia dri potest et dicunt intervallum sonat semiditonus vero remissius si in suo genere efficitur tertia est